♦ فصلنامه علمي پژوهشي زن و فرهنگ

سال ششم. شماره ۲۲. زمستان۱۳۹۳ مفحات: ۱۰۱-۱۰۷ تاریخ وصول:۱۳۹۳/۵/۱۹_ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۵/۱۹

نقش زنان در جنبش های سیاسی - اجتماعی خاورمیانه در سال۲۰۱۰ «جمهوری یمن»

سمیره حزباوی* محمد رضا علم **

چکیده

جامعه بین الملل در سال ۲۰۱۱ ناظر برمجموعه ای از خیزش های مردمی در منطقه خاورمیانه بوده است. در این تحولات، جهانیان شاهد حضور زنان در عرصهٔ عمومی بودند؛ یکی از کشورهایی که در آن زنان نقش بسیار مهم و تعیین کننده ای را در پیشبرد این خیزش ها ایفا نمودند، «جمهوری یمن» می باشد. حضور این قشر در تحولات این کشور به حدی قابل توجه بوده است که برخی از رسانه ها و تعلیل گرایان قیام های مذکور را «جمعهٔ خونین» «روز خشم» یا «روز سرنوشت» می نامیدند. در این راستا رویکرد اصلی پژوهشگر مقالهٔ تحلیلی ـ توصیفی می باشد؛ که نقش زنان خاورمیانه را در جنبش های اخیر را با تکیه بر کشور یمن مورد بررسی و واکاوری قرار گیرد. یافته های پژوهش نشان می دهد که با توجه به حاکم بودن نظام دیکتاتوری تا قبل از تحولات در یمن و فقیر بودن این کشور نسبت به دیگر کشورهای منطقه، زنان کشور مزبور با خیزش تحولات سیاسی ـ اجتماعی ۲۰۱۰، همواره پا به پای مردان، به اشکال مختلف چه به صورت مستقیم و چه غیرمستقیم در میدان های مبارزه حضور خود را به جامعهٔ بین الملل نمایان نمودند. که این امر نمونه ای از ارتقای سطح مشارکت سیاسی ـ اجتماعی زنان می باشد.

كليد واژگان: جنبش هاى اجتماعى، زنان، خاورميانه، جمهورى يمن.

دانشجوی کارشناس ارشد علوم سیاسی، دانشگاه علوم و تحقیقات خوزستان، اهواز، ایران.(نویسنده مسئول) www.smerah.hzbave@yahoo.com

**دانشيار گروه تاريخ دانشگاه شهيد چمران اهواز.

مقدمه

اواخرسال ۲۰۱۰ در خاورمیانه و شمال آفریقا جریان هایی در سیستم سیاسی و اجتماعی منطقه صورت گرفت؛ که برای بسیاری از مردم منطقه و ناظران خارجی قابل تصور نبود و یا بسیار دور دست به نظر می رسید (مقصودی و حیدری:۱۳۹۰؛ ۲-۴۱). این تحولات از مهمترین و بحث برانگیز ترین اتفاقات حادث در محیط بین الملل به شمار می آیند. تحولاتی که جرقهٔ آن در کشور آفریقایی تونس زده و پس از سرنگونی رئیس جمهور این کشور، با سرعت عجیبی به دیگر نواحی منطقه مانند مصر، لیبی، بحرین، یمن و چند نقطهٔ دیگر تسری یافت. تا جایی که ظرف چند ماه دومینویی از خیزش ها و اعترضات در خاورمیانه شکل گرفت و ملت ها به عنوان بازیگران اصلی این حوادث، برای سرنگونی رژیم های استبدایی حاکم بر کشورهایشان به پا خاستند (سعیدی:۱۳۹۰، ۱۳۹۰)

در این راستا رکورد روندهای حضور اجتماعی زنان در سده های پیش از اسلام بویژه در سده های میانی موجی از جنبش ها و نهضت های مساوات طلبانه زنان و مردان را در قالب مفاهیم فمینیستی در پی داشت که با افراط و تفریط هایی مواجه گشت (عیوضی و کریمی:۱۳۹۰ ۱۳۹۰). اما با شروع تحولات در جهان عرب، موسوم به بیداری اسلامی ، زنان نقش خود را بیش از پیش نمایان کردند. نگاه اجمالی به تصاویری که از تظاهرات مردم در کشورهای عربی پخش می شود؛ به خوبی این نکته را تصدیق می کند که زنان در تحولات اخیر نقش بی بدیلی داشتند. در این میان در بین کشورهایی که در این تحولات غوطه ور شد؛ یمن است. جمعیت زنان این کشور بعد از بحرین نقش تاثیر گزار و تعیین کننده ای را دراین تحولات داشتند. در این راستا هدف این نوشتار بررسی نقش زنان یمن در استمرار تحولات کشور خود می باشد.

جنبش های اجتماعی ا

جنبش اجتماعی یکی از مهمترین اشکال رفتار جمعی است که تعداد کثیری از مردم در آن فعالانه مشارکت می جویند. این پدیده در اغلب نوشته ها با عنوان رفتار جمعی مورد بحث قرار می گیرد اما در اصل با سایر رفتارهای جمعی تفاوت اساسی دارد. رفتار جمعی معمولاً به روش فکری، احساسی و اعمال بخش چشمگیری از مردم که نسبتاً خود به خود صورت می گیرد و از طرح و الگوی خاص پیروی نمی کند، اطلاق می شود و برخلاف یک جنبش اغلب بی برنامه، بی هدف، سازمان یافته و عاری از ایدیولوژی است (رابر تسون ۲، ترجمه یولادی، ۱۳۸۰؛ ۵۵۷).

آنتونی گیدنز" جامعه شناس انگلیسی جنبش های اجتماعی را از جمله اشکال کنش جمعی برای دستیابی به دگر گونی در برخی از جنبه های نظم موجود در جامعه تعریف کرده است و بیان می کند که جنبش اجتماعی را می توان کوشش جمعی برای پیشبرد منافع مشترک یا تأمین هدفی مشترک از

^{\.} Social movements.

۲. Robertson

٣. Anthony Giddens،

طریق عمل جمعی خارج از حوزه نهادهای رسمی تعریف کرد (گیدنز، ترجمه صبوری، ۱۳۷۶؛ ۴۷۱). گی روشه ٔ جامعه شناس و پژوهشگر حقوق عمومی دانشگاه مونترال آمریکا معتقد است جنبش های اجتماعی عبارت از سازمانی کاملاشکل گرفته و مشخص است که به منظور دفاع، گسترش و یا دست یابی به هدف های خاص به گروه بندی و تشکیل اعضاء می پردازد (روشه، ترجمه و ثوقی، ۱۳۸۰؛ ۱۳۸۰). تیلی ۱۹۹۹) جنبش های اجتماعی را کنش عده ای با هم برای رسیدن به منافع مشترک تعریف نموده و آن را ناشی از ترکیب های متحول منافع، سازمان، بسیج و فرصت می داند.

در مجموع می توان گفت این پدیده رفتار و اقدام جمعی مجموعه ای از افراد جامعه است که برای تبلیغ و نهایتاً عملی ساختن تغییر و جلوگیری از تغییر در جامعه و یا پاره ای از آن یعنی در بین گروه یا عده ای خاص از افراد جامعه، بسیج شده و به اقدام مبادرت می ورزند.

تحولات سیاسی- اجتماعی در کشورهای خاورمیانه

منطقهٔ خاورمیانه به دلیل اهمیت ژئوپلتیک ویژه خود و نیز ویژگیهای دینی و مذهبی، جمعیتی،سرزمینی نظامی و منابع طبیعی ارزشمند در ازای تاریخ همواره کانون توجه دول بیگانه و قدرتهای استعماری بوده است. این منطقه به واسطه موقعیت استراتژیک، ژئوپلتیک و وضعیت سیاسی حاکم بر آن، عنصر مهم و تاثیر گذار به معادلات بین المللی محسوب می شود و همواره صحنهٔ نفوذ و منازعات قدرت های بزرگ عرصهٔ بین الملل بوده و میزان حضور در این منطقه یکی از عوامل مهم در تعیین میزان قدرت جهانی و موقعیت بین المللی قدرت های بزرگ در عرصهٔ رقابت جهانی بوده است (اکبری کریم آبادی، ۱۳۹۰؛ ۹۰).

در این بین اواخر سال ۲۰۱۰ جامعهٔ بین الملل شاهد خیزش هایی از سوی مردم در منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا بود؛ که کمتر محقق، تحلیل گرو ناظر بر مسائل منطقه ای تصور می کرد این حرکت های مردمی، بدین سرعت و به صورت زنجیره وار به سقوط رژیم های خود کامه کشورهای منطقه منتهی شود. برای تحلیل تحولات سیاسی اجتماعی کشورهای خاورمیانه از دید جامعه شناسی سیاسی، مهمترین عامل در این خیزش ها عنصر حضور مردم به طور اعم و زنان به طور اخص از طبقات مختلف جامعه بوده که نقش تعیین کننده ای در روند شکل گیری تحولات مذکور را ایفا نموده اند (محمودیان، ۱۰۴٬۱۳۹۱) این منطقه که موجی از ناآرامی های مردم علیه نظام های سیاسی حاکم خود، ابتدا در تونس شکل و سپس ظرف اندک زمانی به نواحی دیگر منطقه مانند لیبی، مصر، یمن و بحرین نیز سرایت کرد. توده های مردم منطقه که از وضع موجود ناراضی با اتخاذ شعارهای مشابهی از قبیل: «آزادی، عدالت اجتماعی و سرنگونی دولت های استبدادی » را که سال هاست با اتکا بر قدرت های غربی از شرایط نظامی و امنیتی در جامعه به اعمال حاکمیت نامساوی می پر دازد، خواستار شدند. بدین تر تیب ملت همواره خود را به در جامعه به اعمال حاکمیت نامساوی می پر دازد، خواستار شدند. بدین تر تیب ملت همواره خود را به عنوان متغییر مستقل تحولات معرفی و با اقدامات و فعالیت های بارز تلاش خود دا در روند شکل گیری، عنوان متغییر مستقل تحولات معرفی و با اقدامات و فعالیت های بارز تلاش خود در ادر روند شکل گیری،

۱. Gay Roche.

Y. Tilly Jona than.

تداوم و به ثمر رساندن این اعتراضات تلاش نمودند. و در نهایت گسترهٔ وسیعی از منطقهٔ خاورمیانه در کمال ناباوری طی چند ماه دستخوش بحران و آشوب های عمیق سیاسی گردید(سعیدی، ۱۳۹۰:،۷۸). نقش زنان در تحولات یمن درسال ۲۰۱۰

در پی گسترش خیزهای سیاسی ـاجتماعی کشورهای خاورمیانه، یمن از این قاعده مستثنی نماند و خیل عظیم مردم از جمله زنان این کشور از طبقات، اقشار و قبایل مختلف نارضایتی خود را از وضع موجود با شعارهای «الشعب یریداسقاط النظام »بیان می کردند(ابوجامع،۱۲۰:۲۰۱۳).

عمده جریانات اعتراض آمیز این اقشار در میدان های بزرگ یمن از جمله «صنعا» و «تعز » برگزار می شد. در این میان مشارکت سیاسی ـ اجتماعی زنان همپای طبقات مختلف در این کشور با توجه به حاکم بودن نظام دیکتاتوری گسترده و خواستار برپایی حکومت های مردمی و اسلامی شدند(ابوجامع ۲۰۱۳٬۴۴۲۰).

واقعیت امر این است که جنبش های اخیر موجب شد زنان مسلمان با بازیابی جایگاه واقعی و ممتاز خویش نقش سازنده و بالایی در این تحولات را ایفا کردند. در این بین برای اثبات مدعامی توان به نقش « توکل عبدالاسلام کرمان » فعال برجسته یمن اشاره کرد. کرمان در طول دورهٔ تحولات تا بر کناری علی عبدالله صالح به « مادر انقلاب » معروف شده بود.وی با تشویق و راهنمایی کردن زنان، آنها را به عرصهٔ میدان مشایعت می کرد.در این میان توکل عبدالسلام کرمان، رژیم دیکتاتوری علی عبدالله صالح را با حضور زنان در عین پوشش کامل و حجاب اسلامی، فلج می کرد. گزارشات منتشر شده در رسانه ها گواه صادق و روشنی بر این مدعاست (تقریر مشروع الرصد لصورهٔ المرأهٔ و الرجل فی الثورهٔ الیمنیهٔ، گراه صادق و روشنی بر این مدعاست (تقریر مشروع الرصد لصورهٔ المرأهٔ و الرجل فی الثورهٔ الیمنیهٔ، قرار داشتند؛ اما در طول این تحولات این قشر از رخوت سابق خارج و با تمام تلاش خود در خدمت قرار داشتند؛ اما در طول این تحولات این قشر از رخوت سابق خارج و با تمام تلاش خود در خدمت اهداف انقلاب قرار گرفتند و در نهایت آنان با اخذ هویت اسلامی و انقلابی نقش فعالی را در جامعه « پررگی، موثر و تاریخی را ایفا نمودند. زنان در تونس، یمن و لیبی نه تنها درصحنه انقلاب حاضر شدند، بزرگی، موثر و تاریخی را ایفا نمودند. زنان در تونس، یمن و لیبی نه تنها درصحنه انقلاب حاضر شدند، بلکه گاهی شعله اعتراض به دست آنها افروخته می شود.

در این میان حضور زنان در جنبش سیاسی اجتماعی یمن را به سه گونه ذکر کرد:

۱. حضور مستقیم: این حضور از طریق مشار کت بسیجی وار، جمعی و خود جوش در عرصهٔ اجتماع صورت می گیرد.

الف) سطح عمومی: مشارکت در این سطح می تواند به صورت شرکت در تجمع ها، گردهمایی ها و تظاهراتی باشد که همسطح با مردان صورت می گیرد، باشد.

ب) سطح نخبگان: مشار کت در این سطح می تواند از طریق پذیرش مسئولیت های اجرایی، سیاسی، فرهنگی یا اجتماعی باشد؛

در ذيل مي توان به فعاليت هاي مستقيم و بارز « تو كل عبد السلام كرمان » اشاره كرد.

^{\.} Post Dyktatvrysm

۱-۱ : ایجاد وحدت رویه در میان زنان یمن در طول مبارزات سیاسی _نظامی بدون پیش داوری های دینی و قبیله ای.

۱-۲: تلاش جهت انجام وظایف و دستاوردها همراه با تعهد به عبادت و انجام امور دینی و وظایق اجرایی در هدایت فعالیت های سیاسی -اجتماعی زنان.

۱-۳ : اداره و نقش آفرینی سازمانی تحت عنوان « زنان روزنامه نگار رها از بند » . در نهایت در سال ۲۰۱۱ تو کل عبدالسلام کرمان در پی فعالیت های بی شمار وی در این سازمان به عنوان « فمینیست » آزسوی پایگاه « پایگاه وست هند فمینیست » آنتخاب و با اخذ جایزهٔ نوبل نخستین زن عرب، که این جایزه را دریافت نموده است شناخته شد.

۱-۴: رهبری و اداره نمودن فعالیت های سیاسی، اجتماعی و نظامی زنان در یمن. که در نهایت کرمان با عنوان «انقلابی ترین زن تاریخ» از سوی مجله تایمز انتخاب و نشان «شجاعت» به وی اعطا شد. ۱-۵: عضو شورای مرکزی « تجمع برای اصلاح یمن» ٔ(غانمی،۲۰۱۱)

۲. حضور غیر مستقیم: مشار کت در این حضور از طریق نفوذ سیاسی و پشتیبانی از همسران، پدران، فرزندان و برادران صورت می گیرد.می توان گفت که زنان در این نوع مشار کت بیشتر حضور معنوی خود را ایفا می کنند. در ذیل به می توان به انواع این مشار کت اشاره کرد.

۱-۲: پرورش فرزندان و مردان انقلابی.

۲-۲: نقش آفرینی، تشویق و حمایت فرزندان، همسران و والدین خود برای مبارزه.

۲-۲: صبر، شكيبايي، مساعدت و تحمل مشكلات ناشي از مبارزه.

۳. حضور مجازی: زنان در این حضور از طریق شبکه های اجتماعی از قبیل اینترنت، فیس بو 2° و تویتر فعالیت های زنان در این نوع مشارکت می پر دازیم.

۱-۳: راه اندازی سایت اجتماعی فیسبوک توسط یلدا از تونس، دالیا حیدر از لبنان، فرح برقاوی از فلسطین و سالی ذهنی از مصر. در این سایت دهها هزار زن از تمامی کشورهای خاورمیانه، آمادگی خود را جهت شرکت در تظاهرات، راهپیمایی ها و گردهمایی ها را با شعار «حمایت تام از زنان محروم در جهان عرب: استقلال، آزادی و امنیت ۱۰ اعلام می کنند. در این راستا «ساره فعال یمنی» با اعلام آمادگی

١. مؤسسة صحفيات أفرج من السجن.

- ۲. Feminist
- ۳. West onlie Feminist
- ٤. Nobel Prize
- o. Newspaear Timee

٤. الجمعية الاصلاح اليمينية.

v. facebook

۸, Twittr

٩. حماية المرأة المحرومة في العالم العربي : الاستقلال، الحرية و الأمن.

خود برای شرکت این نوشته را برای کاربران به جای گذاشت.

« بنده با مشارکت زنان در تحولات اخیر در جهان عرب موافقم و می بایست به زن آزادی بیان و استقلال داد».

پیامد مثبت مشارکت سیاسی زنان در تحولات اخیر

وقوع، حدوث و شکل گیری هر گونه تغییر و تحول در جامعه در هر برههٔ از زمان، خود به خود پیامدهایی را نیز به دنبال دارد. حال ممکن است نتایج بدست آمده مثبت باشد یا منفی؛ بستگی به اهداف از پیش تعیین شده توسط ملت ناراضی از وضع موجود باشد. در این راستا همانگونه که قبلاً ذکر شد در پی شکل گیری تظاهرات تسلسلی در کشورهای خاورمیانه و ایفای نقش زنان فعال در این جنبش ها پیامدهای مثبتی را نیز بر این قشر گذاشت که به شرح ذیل می باشد.

ـ تغییر نگرش نسبت به جایگاه زنان در کشورهای عربی و حذف و باورهای ارتجاعی در پی فعالیتهای بارز آنان.

اعطای توانایی به زنان در سازماندهی و تشکیل احزاب، سازمان ها و انجمن ها.

ـ در اختیار گرفتن موقعیت های سیاسی و اجتماعی.

بازيابي هويت اسلامي خود همراه با ارزش هاي انقلابي.

اعطای آزادی بیان و استقلال به زنان جهت نمایان کردن اعتراض های خود نسبت به حکومت های ستند

نتيجه گيري

جنبش های سیاسی -اجتماعی سال های اخیر خاورمیانه پیچیده تر از آن اند که بتوان آنها را در قالب واحدی تبیین کرد. دلیل این امر آن است که عوامل و پارامترهای تعیین کنندهٔ علل شکل گیری و حضور، متعدد می باشد. در این بین با توجه به آنچه که گفته شد یکی از عوامل تکوین و تحقق این تحولات، حضور فعال زنان است. در این میان شواهد گوناگونی از قبیل تصاویر، رسانه و تحلیل های مختلف دلیل بر امر مدعاست. در این راستا انواع مشارکت های سیاسی زنان و به طور اخص در «جمهوری یمن» گواه این را دارد که زنان یکی از مهمترین مؤلفه های مؤثر و محرک این تحولات به شمار می روند. حضور گسترده و البته مؤثر که از زنان صدر اسلام همراه با ارزش های اسلامی الهام گرفته است؛ هویت اسلامی و انقلابی زنان در کشورهای عربی -اسلامی را احیا و باز تولید کرده است.

در این راستا جهت ارتقا بخشیدن به سطح مشار کت سیاسی ـاجتماعی زنان در کشورهای خاورمیانه پیشنهاداتی را می توان ارائه داد مانند:.

- تشكيل انجمن هاي گستردهٔ زنان با ماهيت اسلامي،

- به کار گیری رسانه های گروهی، برگزاری کلاس های مجازی و کارگاه ها در به تصویر کشیدن فعالیت های زنان در طول تحولات مذکور برای زنان دیگر، - تقویت نشست های عالمانه اسلامی از سوی انجمن های زنان، و ایجاد دبیرخانه یا سازمان دائم و همچنین تشکیل بانک جامع اطلاعات دربارهٔ فعالیت های سیاسی اجتماعی زنان.

منابع

- اکبری کریم آبادی، نور الدین. (۱۳۹۰). تبیین قیام اسلامی در کشورهای عربی از منظر تئوری انقلاب، فصلنامه ۱۵ خرداد، دورهٔ سوم سال، نهم، شمارهٔ ۲۹، پائیز.
- ابوجامع، نسيم حسن. (٢٠١٣). أثر ثورات الربيع العربي على اتجاهات الاستثمار المباشر في دول العربي و كيفية الاستفادة منها فلسطيناً، مجلة الجامعة الاسلامية للدراسات الاقتصادية و الادارية، المجلد الحادي العشر ون، العدد الأولى بناير.
- تقرير مشروع الرصد لصورة المرأة و الرجل في الثورة اليمنية لفترة ١ مارس الى ٣٠ديسمبر ٢٠١١. مركز وسائل الاتصال العلامية من اجل التنمية.
- رابر تسون، رونالد. جهانی شدن: تئوریهای اجتماعی و فرهنگ جهانی، مترجم کمال پولادی. (۱۳۸۰). تهران، نشر ثالث.
 - روشه، گی. تغییرات اجتماعی، مترجم: منصور و ثوقی. (۱۳۸۰). تهران،نشر نی.
- سعیدی، روح الامین. (۱۳۹۰). ارائه مدلی نظری برای تحلیل قیام های مردم خاور میانه، فصلنامه ره آورد سیاسی، شماره ۳۲، تابستان
- عیوضی، محمد رحیم و کریمی، غلامرضا. (۱۳۹۰). مشارکت اجتماعی زنان؛رویکرد اسلامی، دو فصلنامه علمی پژوهشی دانش سیاسی، سال هفتم، شمارهٔ دوم،پیایی ۱۴، پائیز و زمستان.
- غانمي، منيه. (٢٠١١). المراه و المشاركة السياسيه، كوثر مركز المراه العربيه و التدريب و البحوث، انقلترا.
 - گیدنز، آنتونی. جامعه شناسی، مترجم: منوچهر صبوری.(۱۳۷۶). تهران، چاپ دوم، نشر نی.
- محمودیان، محمود. (۱۳۹۱). جنبش اخوان المسلمین و آیندهٔ سیاست خارجی مصر، فصلنامهٔ مطالعات راهبردی، شمارهٔ مسلسل ۵۵، سال یانزدهم، شمارهٔ اول، بهار.
- مقصودی، مجتبی و حیدری، شقایق (۱۳۹۰). بررسی وجوه تشابه و تفاوت جنبش های عربی در خاورمیانه، فصلنامه ره نامه سیاستگذاری، سال دوم، شمارهٔ دوم، تابستان.
- Tilly(1999). Form in terac tions to out comes in social movements. In Giugni, morco, Doug mcAdam, and Charles Tilly, eds. How social movements matter(pp.253J279) minnea polis: university of minn ensota press.